

BLUEGRASSOVÉ LISTY

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XVIII, květen 2013

Pozvánka na Banjo Jamboree 2013 » Rozho-
vor Rosti Čapka s Petem Wernickem » Ozvěny
Dobrofestu » Bluegrassový večer v Chomutově
» Koncert v pražském hotelu Pyramida...

číslo

2

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, celou organizaci řídí zvolené předsednictvo, současným předsedou je Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se také snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává Bluegrassové listy
- » BA spolupřřádá nejstarší evropský bluegrassový festival v Evropě, Banjo Jamboree
- » BA používá databázi členů k zaslání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce
- » BA pořádá výběrová kola na festival Banjo Jamboree
- » BA vítá další náměty svých členů
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Členství v BA

- » Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.
- » Pro kapely je možno využít institut kolektivního členství za 500 Kč, každý z kapely obdrží průkazku a bude dostávat vlastní výtisk BL (všechny výtisky budou zasílány na adresu kapelníka) a samozřejmě bude mít i všechny další výhody vyplývající z členství.
- » Dalším typem členství je pořadatelské členství za 500 Kč, pořadatel dává členům BA slevu na vstupném (min 10%, alespoň 20 Kč) na jím pořádaných akcích a uvede BA na plakátech; sám má zdarma zajištění inzerci svých akcí v BL (1 stránka v BL/rok/na

akci), na webu BAČR v dalších tiskovinách vydávaných BAČR.

- » Pro sponzory BA je určen institut doživotního členství za 5.000 Kč.

Všechny typy členství vyřizuje sekretář BA, který rovněž dojedná individuálně podrobnosti týkající se kolektivního, pořadatelského a sponzorského členství. Za člena je rovněž možno přihlásit se na některých akcích.

Výhody členství

- » slevy ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zdarma Bluegrassové listy nejméně 4x ročně
- » zařazení do databáze členů – v případě zájmu možno e-mailem zasílat pozvánky na akce
- » možnost zapůjčení aparatury
- » sleva na vstupném na Banjo Jamboree a některé další festivaly a akce

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Hana Hyšplerová, Lipová 336, 50732 Kopidlno** nebo **převodem na účet: 108596029/0300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Hanky Hyšplerové (kontakt viz níže), která s nimi domluví podrobnosti.

Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vytištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Hana Hyšplerová (evidence členů)

mobil: 739 449 631

(pokud možno odpoledne mezi 16–18.00 h),

e-mail: hypera.hana@seznam.cz

Petr Brandejs (předseda)

mobil: 777 122 569, e-mail: brandejs@seznam.cz.

Petr Gärtner

(šéfredaktor BL)

mobil: 737 971 477, e-mail: petrgartner@tiscali.cz

BAČR ZVE VŠECHNY PŘÍZNIVCE DOBRÉ MUZIKY NA 41. ROČNÍK NEJSTARŠÍHO EVROPSKÉHO BG FESTIVALU

BANJO JAMBOREE

účinkují

POUTNÍCI

JIMMY BOZEMAN
& LAZY PIGS (USA/CZ)

MALINA BROTHERS

THE LOUVAT BROTHERS (FRANCIE)

COP

ALBUM

WYRTON

TAVERNA

PETR KŮS & FÁMY

SUNNY SIDE

EAST-WEST

MODROTISK

TWISTED TIMBER

ABALONE

BENEFIT

BLUE GATE

DESSERT

ST. JOHNNY & THE SINNERS

HANDL

BG CWRKOT

GOODWILL

BLACK JACK

VABANK UNIT

G-RUNS'N ROSES

21.–22.6.2013

ČÁSLAV

Areál letního kina
a koupaliště – VODRANTY

Vstupné: Pá 150 Kč | So 220 Kč
2denní 300 Kč | sleva pro členy BA
děti do 150 cm zdarma

Přístup psů není povolen!

Festival moderují
Petr a Pavel Brandejsovi
a Sandy Nosek

Muzikantské dílny v sobotu

Možnost stanování,
občerstvení a parkování

Prodej CD
a hudebnin

V sobotu
koupání v ceně
vstupenky

Prodejní výstava
výrobců hudebních
nástrojů a příslušenství

Program pro děti

www.banjojamboree.cz

BA
Blagozvaná
animovaná
Česká
republika

Nad letním festivalem
Banjo Jamboree převzalo záštitu velvylástečnictví USA.

Banjo Jamboree je zakládajícím
členem SBA festivalů EBMA.

Festival se uskutečňuje za podpory
Ministerstva kultury ČR.

Olomouc
Český rozhlas

Středočeský kraj

TRANSELCO CZ

HUDY

A RADA DALŠÍCH
MĚST A OBČÍ

Ljunghall

AVE

ERIELL

Gas
International

HOKA
interier

Opilík
Ladislav Vostl

Hobnob
Petr a Pavel

Holoubek
Ladislav

Eppek
Muzikantské dílny

HUDEBNÍ NÁSTROJE
Mg. Přemysl VEJČEK

Prucha
Český hudební nástrojář

RS

JF

Česká lidová hudba

Pozvánka na Banjo Jamboree 2013

Letošní, v pořadí už 41. ročník festivalu Banjo Jamboree se uskuteční v pátek a v sobotu 21–22. června. Místem konání je už tradičně areál letního kina a koupaliště v Čáslavi – Vodrantech a pořadatelem opět Bluegrassová asociace ČR.

V pátek začínáme jako obvykle v šest hodin večer a uslyšíme sedm z dvaceti pěti pozvaných kapel. Chomutovský **Album** lze na našich pódii slyšet už od roku 1987 a hraje modernější bluegrass. České kapely letos opět posbíraly ceny na festivalu EWOB, v pátek si poslechneme **Handl**, který v Holandsku zvítězil v hlasování poroty. Skladby legendární americké skupiny Newgrass Revival s českými texty si vychutnáme s kapelou **Taverna**. **Petr Kůs**, znamenitý zpěvák, mandolinista a hlavně textař účinkuje na BJ už desítky let, posledních patnáct let hlavně se skupinou **Fámy**. Brněňští **Poutníci** jsou stálí naši scény už více než čtyři desítky let a jejich současná sestava patří mezi nejlepší v celé jejich historii. Interpretací tradičního bluegrassu tak, jak se hrával ve čtyřicátých letech, se věnují **Sunny Side**, moderně pojatý bluegrass uslyšíme od česko-slovenské formace **East-West**.

Páteční zakončení obstará v Praze žijící Američan **Jimmy Bozeman** s kapelou **Lazy Pigs**, sestavenou ze špičkových českých muzikantů. Jejich poslední CD mě vyloženě nadchlo.

V sobotu začínáme jako obvykle dopoledne. V loňském roce, u příležitosti čtyřicátého výročí konání festivalu, obstaral dopolední program koncertní blok kapel, které pamatují začátky Banjo Jamboree. Letos bude dopolední program začínat koncertem, na který se všichni těšíme. Jména Luboš, Pavel a Pepa Malinovi doplněná o basistu Pavla Peroutku asi netřeba představovat, **Malina Brothers** patří k tomu nejlepšímu, co bylo a je u nás ke slyšení.

Odpolední blok začne další z našich špiček, **Modrotisk**. Moderní bluegrass a hodně vlastní tvorby přiveze čerstvý vítěz soutěže Talenty Country rádia, pražské uskupení **Twisted Timber**. **Abalone** potěší svěžím bluegrassem s občasnými výlety do jiných žánrů, naprosto tradičního pojetí bluegrassu se dočkáme od kapely **Benefit**. **Blue Gate** se věnuje moderněji pojeté muzice s vlastní tvorbou, současná sestava **Dessertu** je tvořena skvělymi muzikanty a jejich specialitou jsou vynikající dámské vokály.

Každoročně se snažíme sobotní blok rozpúlit změnou žánru, aby si „upikované“ ucho trochu odpočinulo. Letos si budeme moci poslechnout kapelu na pomezí country-blues nebo rock-a-billy, **St. Johnny & The Sinners** kolem hráče na foukací harmoniku Charlie Slavíka a kytaristy Honzy Stehlíka.

Prakticky místní je kapela **Wyrton**, tradičněji pojatou muziku rovněž s řadou vlastních skladeb zahraje **BG Cwrkot**. **Goodwill** hrající moderní bluegrass je vítězem loňské přehlídky evropských kapel v holandském Voorthuizen. **Black Jack** s hostujícím Ondrou Kozákem na housle patří mezi špičky žánru a na BJ se po létech vrací znovu obnovený **Vabank Unit** ve zcela nové sestavě.

Každoročně se snažíme o získání atraktivního hosta ze zahraničí. Letos se situace poněkud zkomplikovala, protože kapela z USA, která byla domluvená od loňského léta, se na začátku letošního roku po dvaceti letech existence rozpadla. Jsme velmi rádi, že se podařilo domluvit vystoupení belgické kapely **The Louvat Brothers**, která se věnuje velmi originálně pojatému modernímu bluegrassu. Patří mezi špičky na evropské scéně a bude to myslím i premiéra francouzské kapely na BJ.

Závěr sobotního programu obstarají znamenití **G-runs'n Roses** a úplnou tečkou pak bude vystoupení plzeňského **Copu**, české bluegrassové legendy.

Dvoudenním hudebním maratónem budou provázet **Petr a Pavel Brandejsovi** a **Sandy Nosek**. Sandy je redaktorem Českého rozhlasu Olomouc a podařilo se domluvit záznam z BJ, který Český rozhlas pořídí. Pro naše milé návštěvníky tedy letos platí, že kdo bude hodně tleskat a jásat, bude se pak následně moci slyšet v éteru.

Jako obvykle se chystá i doprovodný program. V sobotu odpoledne se opět budou konat krátké workshopy na jednotlivé nástroje, které organizuje Ondra Kozák. Pro dětské návštěvníky se připravuje kreslení a také vystoupení **divadla Dno** s „VELKOU MEDVĚDÍ POHÁDKOU“, kdo představení viděl, vřele ho doporučuje.

Na letošním Banjo Jamboree proběhne první evropská projekce dokumentárního filmu BANJO

ROMANTIKA: AMERICAN BLUEGRASS MUSIC AND THE CZECH IMAGINATION. Film věnovaný českému bluegrassu natočil Dr. Lee Bidgood, který pobýval několik let v Česku a nyní působí na East Tennessee State University v Kentucky. Pravidelní návštěvníci se s ním mohli na festivalu v minulosti mnohokrát setkat jako s houslistou nejruznějších hudebních uskupení.

K dispozici bude jako obvykle koupaliště v areálu, stejně jako bude opět možné přespat v přilehlém lesoparku. Samozřejmostí je možnost občerstvení a také prodejní stánky, převážně s hudebninami. Připomínáme, že do areálu festivalu není povolen přístup psů, nechte prosíme své miláčky doma, riziko nepřijemnosti je příliš veliké.

Potěšilo nás, že záštitu nad konáním festivalu opět převzalo velvyslanectví USA, které nás i finančně podpořilo. Velký dík patří samozřejmě také všem ostatním sponzorům, bez kterých by existence festivalu v této podobě nebyla vůbec možná. Mimořádné ocenění zasluhuje město Čáslav za dlouholetý opravdu vstřícný přístup k festivalu.

Srdečně zveme na letošní ročník tohoto nejstaršího evropského bluegrassové festivalu a nezbývá než doufat, že se vydaří i počasí a vše proběhne ke všeobecné spokojenosti. Těšíme se na vás!

*Za organizátory Pavel Brandejš,
člen předsednictva BAČR.*

Více informací na www.banjojamboree.cz

Budeme rádi, když Bluegrassové listy doporučíte dalším nadšencům našeho žánru. Výhodami jsou slevy u prodejců, na festivalu Banjo Jamboree, ale hlavně pocit, že jste pomohli trochu stmelit českou bluegrassovou komunitu.

Valná hromada BAČR s volbou předsednictva proběhne na festivalu Banjo Jamboree v sobotu 22.6. v Čáslavi. Máte nápady, čas a sílu pomoci českému bluegrassu? Napište je do příštích BL a kandidujte do předsednictva!

Rozhovor Rosti Čapka s Petem Wernickem

Praha 24.3.2013

V polovině března Rosta Čapek a Iva Louková zorganizovali 5. Evropský bluegrassový summit, velkou hudební událost, která se do té doby konala vždy jen v Německu. Summit a koncert, který v rámci summitu uspořádali (již tradičně v Hotelu Orea Pyramida v Praze 6), měly velký úspěch, i díky přítomnosti Pete Wernicka, známého jako Dr. Banjo, který je nejen výborným lektorem hry na banjo, ale především banjistou, který založil dvě skvělé – dnes již legendární kapely: Country Cooking a Hot Rize. Rosta Čapek pohotově využil přítomnosti Pete Wernicka v Praze a vyzpovídal ho ve velmi zajímavém rozhovoru, který si můžete přečíst (vzhledem k jeho délce na pokračování) v tomto a dalším vydání BG listů. Pete byl v rozhovoru velmi upřímný a otevřený a prozradil mnoho ze svého života a ze zákulisí bluegrassové a country scény.

RČ: V 70.letech, když jsme v Československu poprvé zaregistrovali kapelu Country Cooking, bylo to pro nás jako blesk z čistého nebe. Kapela znamenala úplně nový směr, odbočení z klasického bluegrassu a nápad použít dvě banja, byl pro nás Čechy – fanoušky tohoto nástroje, velmi vzrušující. Zajímalo by mě, zda i po letech vnímáš tento krok jako správný začátek tvé hudební kariéry nebo bys udělal něco jinak?

PW: Když jsme založili Country Cooking, psal se rok 1970 a právě jsem se přestěhoval z New Yorku do města Ithaca ve státě New York, kde jsem potkal skvělé muzikanty. Já jsem skládal, hrál na banjo a zpíval společně s Joan, v té době se ještě jmenovala Nandy Leonard – dnes je Joan Wernick. Setkali jsme s mnoha výbornými muzikanty, například Tony Trischka hrál skvěle na pedal steel kytaru a samozřejmě na banjo, Russ Barenberg na elektrickou i akustickou kytaru a John Miller na basovou kytaru. Tak jsem prostě jednoho dne řekl, co kdybychom si založili kapelu? Budeme hrát, co složíme, máme banja, kytary, steel kytaru – tak budeme hrát trochu country, trochu bluegrass. Prostě jen z legrace jsme si založili tuhle malou kapelu a vydělali trochu peněz.

Pak jsme potkali Kena Irwina, který pořádal dobré koncerty a všeobecně se věnoval hudební scéně

v Ithace a také si založil s kamarádem nahrávací společnost. Nemohli jsme v té době vědět, že to je začátek Rounder Records. Byli to prostě naši kamarádi, kteří měli nahrávací společnost a neměli moc peněz. Jednoho dne (bylo to v mé kanceláři na katedře Sociologie na Cornellově universitě) jsem jim říkal, že máme s Tony Trischkou kapelu, hrajeme tam na dvě banja a myslím, že neexistuje žádná nahrávka kapely se dvěma banjii... A Ken řekl: „Tak my vám ji uděláme.“

Zavola jsem tedy Tonymu, dohodli jsme se s Russem a pár dalšími lidmi. Já jsem pozval na nahrávání Kennyho Koseka, skvělého houslistu, kterého jsem znal ještě z New Yorku (v Ithace nikdo tak dobrý nebyl). Tony přivedl ještě Harryho Gilmora, který s ním hrál v kapele. Když jsme se všichni sešli, přišel náš kamarád, který měl malý kazetový přehrávač, našli jsme si tichou místnost na kolejkách Cornellovy university a nahráli jsme naše písničky na kazetu – nikdo z nás do té doby žádnou nahrávku nedělal, úplně jsme nevěděli, jak na to... Ale výsledek se nám líbil, znělo to dobře, řekli jsme si, že to vydáme. To bylo v roce 1971 a hodně se to líbilo. V Bluegrass Unlimited napsali: „Je to dobré, ale proč nezpívají? Chtěli bychom je slyšet zpívat“. Jenže my jsme věděli, že jsme lepší muzikanti než zpěváci a proto jsme taky natočili instrumentální desku. Ani jsme to nepovažovali za desku Country Cooking – tam

jsem zpíval s Joan. Řekli jsme ale Kenovi Irwinovi, že většina z nás hraje i v kapele Country Cooking, proto tak desku pojmenoval. Což bylo špatně, protože tam patřila i Joan a všichni to dobře věděli. Ta deska ale byla instrumentální, protože v tom jsme se cítili jistější.

Pak jsme se doslechli, že se deska dobře prodává v USA i v Evropě a prodeje se pořád zvyšovaly. V té době na tom byli v Rounder Records hodně špatně, vyráběli desky, které se všude prodávaly, ale obchodníci jim neplatili, neměli peníze. Deska se moc líbila a obchody chtěly další, ale u Rounderu jim řekli: „Nejdřív nám zaplaťte, co nám dlužíte“. Náš úspěch tedy společnosti hodně pomohl.

Chtěli, abychom natočili další desku. Když jsme nahrávali první desku, nechtěli jsme nikoho vy-

strašit, chtěli jsme hrát pěkný tradiční bluegrass, jen se dvěma banji. Já jsem tam sice složil pár nových skladeb, použili jsme něco od Davida Grismana, ale nikdo jiný tam své skladby nedal. Ale na druhou nahrávku jsme už dali i Russovy, Kennyho, Tonyho skladby, byli jsme z toho nadšení, každý tam chtěl mít svojí skladbu, také jsme se rozhodli, že by bylo pěkné, aby Joan zpívala vokály, i když Rounder chtěli spíše instrumentálky, nahráli jsme pár písniček i s Tonyho steel kytarou.

Po letech jsem potkal pár lidí z České republiky, kteří mi řekli – asi o tom nevíte, ale byli jste moc důležití pro nás, kteří jsme v Čechách hráli bluegrass. Ptal jsem se proč. Prý: Našli jste cestu, jak hrát bluegrass jinak než Bill Monroe a Flatt&Scruggs. Díky tomu jsme si uvědomili, že pokud vy hrajete bluegrass podle sebe, i my můžeme hrát

jinak a může to být dobré. Asi nevěděli, že nás v BG Unlimited zkritizovali, že nezpíváme:-). Skutečně nás moc potěšilo, že naše nahrávka inspirovala lidi, kteří žijí tak daleko a že díky nám našli odvahu hrát si svou vlastní hudbu.

A jestli to byl správný způsob, jak začít moji kariéru? Nevím. Prostě se to tak stalo. Chtěl jsem hrát s Billem Monroem, ale udělal jsem všechno špatně. Napsal jsem mu dopis, že bych chtěl hrát v jeho kapele. Nikdy mi neodpověděl. Později jsem to vyprávěl někomu, kdo Billa dobře znal a on říkal: „Tys mu napsal dopis? Ale tak se to nedělá. Prostě dojedeš do Nashvillu, řekneš mu: Ahoj, chci hrát ve tvój kapele...“. No, já jsem to nevěděl, takže jsem s Billem nikdy nehrál. Ale hrál jsem s mnoha skvělými bluegrassovými muzikanty, tak jsem se učil od nich. Ale i tak jsem si celou dobu myslel, že budu sociolog, neplánoval jsem, že budu muzikantem. Prostě sociolog, který si občas zahraje na banjo. Jenže každý člen Country Cooking začal po úspěchu desky přemýšlet o tom, že se stane profesionálním muzikantem, Tony i Russ se stali profesionály a nakonec i já. Jsem rád, že to tak dopadlo.

Pak jsem napsal učebnici hry na banjo, která se dobře prodávala, dodnes se jí prodalo víc než 250tisíc výtisků. Vydělal jsem na ní dost, abych už nemusel pracovat na Universitě, už jsem nemusel být sociolog. Byl jsem Dr. Wernick, tak jsem si říkal, co třeba Dr. Banjo? Stal se ze mě tedy Dr. Banjo, opustil jsem sociologii, řekl jsem si, že jsou lepší místa než Ithaca, NY a vybral jsem si to nejlepší – Colorado... Přestěhovali jsme se do Colorada, odkud Joan pochází. Je tam plno muzikantů, věděl jsem, že tam budeme spokojeni – a to se taky stalo.

ŘČ: Mám i osobní zkušenost – když jsem prodával mandolínu Andy Statmanovi v New Yorku, seděl jsem u něj v kuchyni a on si zkoušel nástroj, najednou jsem uslyšel takový zvláštní zvuk „mmhmmh“, který jsem

znal z nahrávek Country Cooking a vždy jsem přemýšlel, co to je....byl to Andy:-). Country Cooking byl velmi výjimečný projekt. Proč vlastně skončil?

PW: Když jsme se přestěhovali z Ithacy do Colorada, znamenalo to konec Country Cooking. Já jsem byl ten, který domlouval všechna vystoupení. Tony už s námi nehrál, přestěhoval se do New York City, Russ také skončil, museli jsme do kapele vzít úplně nové lidi. Ale ještě jsme chvíli kapelu udrželi, nahráli jsme ještě jednu desku, která se jmenovala Country Cooking with the Fiction Brothers. Ale když jsme se s Joan přestěhovali do Colorada, byl to definitivní konec Country Cooking.

Zůstali jsme přáteli, všichni jsme ještě nežijí:-), což je fajn. Nedávno jsem viděl Andyho, Tonyho i Russe. Pořád jsme kamarádi, moc rádi se setkáváme a občas si spolu i zahrajeme. Nedávno jsem vystupoval s Andym, Kennym Kosekem a Tonym Trischkou, v říjnu jsme se setkali opět na jednom podiu.

ŘČ: Další slavná kapela, kterou jsi založil s Timem O'Brienem a dalšími, byli Hot Rize. Ta byla oproti Country Cooking trochu návratem k tradici. Můžeš nám říct něco víc o tomto seskupení? Všiml jsem si, že i dnes občas vystupujete, jaký je rozdíl oproti začátkům? Pořád si hraní užíváte?

PW: Hot Rize je můj nejpoblárnější projekt v oblasti hudby a měl jsem velké štěstí, že jsem dostal šanci být v této kapele. Když jsem se přestěhoval do Colorada, potkal jsem Charlese Sawtella a založili jsme si jen pro radost malou kapelu, se kterou jsme hráli jednou týdně v Denveru. V různých obdobích s námi hráli různí kamarádi – Tim O'Brien, Nick Forster a ještě pár dalších. Tim hrál v té době v kapele, která nebyla bluegrassová – jmenovala se Ophelia Swing Band, tam vlastně vůbec nezpíval, převážně hrál na housle a na mandolínu. Ale když začal hrát se mnou a s Char-

lesem, říkali jsme mu, že je moc dobrý zpěvák, ale zdálo se, že si to Tim vůbec neuvědomuje, bylo mu jedno, jestli zpívá nebo ne.

Později jsem měl točit sólovou desku pro společnost Flying Fish a tak jsem požádal Tima, aby zpíval sóla. Řekl jsem mu, ať si vybere jakoukoli píseň, kterou chce zpívat a my se jí naučíme hrát. Desku jsme natočili, jmenovala se Dr. Banjo Steps Out, hrál na ní Andy Statman a taky Tim. Pak měl vydat svou desku Tim a požádal mě, abych nahrával s ním a stejně tak Charlese. A když jsme natočili obě desky, napadlo mě, že kdybychom si založili kapelu a zahráli pár koncertů, uděláme alespoň reklamu našim nahrávkám. Tim souhlasil a já jsem přemýšlel o nějakém vhodném jménu pro kapelu a napadlo mě Hot Rize. Protože Hot Rize byla tajná přísada Martha White Flower (samokypřící bílé mouky), která v té době sponzorovala Flatta & Scroggse, kteří zpívali v Grand Ole Opry a WSM rádiu reklamní písničku o tom, že ta mouka Martha White je božská, protože má v sobě „Hot Rize“.

Naštěstí jsem si ten nápad někam zapsal, takže když jsme pak skutečně založili kapelu a začali vystupovat, Tim se ptal – jakže bylo to jméno? Kouknul jsem se do poznámek a říkám – Hot Rize a všem se to líbilo. Já jsem si ale říkal, že bude lepší požádat o souhlas, protože to jméno bylo přece jen použito v reklamě. Ta firma sídlila v Nashvillu, napsal jsem jim a oni souhlasili, ale s podmínkou, že naše koncerty budou „čisté“:-). To jsme jim bez problémů slíbili, hráli jsme čisté koncerty a bylo to.

Tim je nyní hlavním zpěvákem, ale v té době to tak nebylo, v naší kapele to zkusil poprvé v životě. Já jsem říkal, že bychom měli mít nějaké vlastní skladby, měli bychom něco napsat, Tim do té doby nic nesložil, já jen pár písniček. Tim tedy začal skládat. Druhá písnička, kterou napsal, byla Nelly Cane, která je dnes už klasikou bluegrassu. Byl opravdu dobrý skladatel, psal moc pěkné věci

a naštěstí jich složil víc, což nás jako kapelu hodně posunulo.

Všichni jsme to brali hodně vážně, všichni jsme chtěli udělat kariéru v bluegrassu, chtěli jsme se stát známou kapelou a chtěli jsme cestovat. Moc jsme o tom nemluvíli, ale bylo to tak. Chtěl jsem, abychom pracovali každý týden v roce. Bylo to i proto, že lidem se moc líbil Tim a mnoho muzikantů s ním chtělo hrát, ale já jsem s tím nesouhlasil, chtěl jsem, aby hrál jen v Hot Rize. Věděl jsem, co dělám, měli jsme tolik vystoupení, že by už stejně neměl čas hrát s někým jiným. Pořád jsem byl na telefonu, byl o nás zájem, opravdu jsme neměli jediný volný týden. Měli jsme starý Cadillac, velmi pohodlný a taky přívěs, ve kterém jsme vozili zvukové vybavení a takhle jsme ve čtyřech projezdili celou zem. Hráli jsme malé i větší koncerty, vystupovali na festivalech, brali jsme všechno, co šlo. Charles byl i skvělý zvukař a nahrával všechna naše vystoupení. Pak jsme si to v autě přehrávali, říkali jsme si, co bylo dobré a co ne, co můžeme zlepšit. Takže jsme na naší hudbě pořád hodně pracovali, brali jsme to úplně vážně, udělali bychom skoro cokoli, abychom byli lepší, pořád jsme cvičili, i když už jen to neustálé vystupování hodně pomáhalo. Takhle to bylo v prvních letech, pořád jsme cestovali, občas jsme hráli pro čtyřicet, někdy pro dvacet, jindy pro sto lidí. Jediným cílem bylo, abychom navštívili co nejvíc míst a aby nás slyšelo co nejvíc lidí. Neříkali jsme si, že jednoho dne budeme hrát v Grand Ole Opry nebo že jednoho dne budeme hrát na obrovském festivalu, jen jsme prostě věděli, že pokud budeme pořád pracovat, lidem se to bude líbit. Natočili jsme tedy desku u Flying Fish a měla skutečně skvělé recenze, i díky tomu jsme dostali šanci jet do Evropy. Hráli jsme v Holandsku u Rienka Jansena, hráli jsme v Paříži, ve Švédsku, v Dánsku a měli jsme úspěch. I v USA jsme dostávali pořád lepší a lepší nabídky na vystoupení, byli jsme stále populárnější, nahrávali jsme další a další desky. Přidali jsme do našeho vystoupení Red Knuckles and the Trailblazers, což byl jiný hudební styl, ří-

kali jsme si, že by bylo dobré, kdyby v polovině našeho koncertu vystupovala ještě jiná kapela. Někteří lidé si mysleli, že jsme to my, ale my jsme říkali, ne, to je jiná kapela... Takže se museli sami rozhodnout, jestli jsme to my nebo ne. My jsme nikomu neřekli, jak to je, jen jsme pořád opakovali, to je jiná kapela, hrají úplně jinou hudbu.

Líbilo se to, a i proto jsme se stávali stále populárnějšími. Měli jsme autobus, dobrého agenta, hráli jsme na mnoha festivalech, měli jsme velké koncerty po celé zemi. Byli jsme šťastní, že můžeme hrát před tolika lidmi, hráli jsme skoro ve všech státech USA, také v Evropě, v Austrálii, v Japonsku. Hodně jsme vystupovali v televizi, v Nashvillu byla společnost Nashville Network, která uváděla mnoho programů, hráli hlavně country, ale občas tam hráli bluegrass a my jsme tam několikrát měli vlastní půlhodinovou show. Díky tomu nás poslouchala celá země, všechno bylo pořád lepší, byli jsme stále úspěšnější. Samozřejmě, hraní je vždycky zábava, když to dobře zní, když hrajete s dobrými muzikanty, je to skvělé, ale ještě lepší je, když se to líbí opravdu hodně lidem, když vám hodně tleskají a ještě vás opravdu dobře platí. Bylo to výjimečné a my jsme to dělali dvanáct let a téměř každý týden, každý rok to bylo skvělé, byla to zábava.

Měli jsme pár dobrých písniček, Tim napsal několik skutečně úžasných. Dvě z nich byly tak dobré, že Kathy Mattea, populární country zpěvačka, požádala, zda je může natočit a pak se z nich staly skutečné country hity, jedna byla dokonce na druhém místě amerického žebříčku. Byly to naše písničky, ale v jejím podání. Po tomhle úspěchu si pár lidí v Nashvillu řeklo, že by bylo dobré udělat z Tim O'Briena country hvězdu. Já jsem říkal: „Cože? Já jsem z něj udělal sólového zpěváka a vy nám ho teď seberete?“. Ba ne, jen žertuji. Věděl jsem, že Tim je skvělý a přál jsem mu to, pokud on to tak chce. RCA chtěli, aby pro ně natočil desku a my souhlasili. Tim se rozhodl, že bude s Hot Rize hrát ještě rok a pak zkusí sólovou kariéru

v country. A to byl po dvanácti letech konec Hot Rize. Byl jsem trochu smutný, ale byl jsem šťastný za Tima a taky jsem měl doma šestiletého syna a byl jsem rád, že budu víc doma. Rozešli jsme se v dobrém, občas jsme si spolu zahráli a měli jsme pár vystoupení každý rok. Když Charles dostal leukémii, hráli jsme spolu víc – nevěděli jsme, jak dlouho to ještě půjde. Charles pak v roce 1999 zemřel, ne na leukémii, ale kvůli komplikacím s transplantací kostní dřeně. Pak jsme několik let nehráli, bez Charlese to pro nás už nebyli Hot Rize, ale v roce 2002 jsme vydali nějaké naše starší živé nahrávky. Byly to dobré věci, deska se jmenovala *So Long of a Journey* a při té příležitosti jsme chtěli udělat pár koncertů. Potřebovali jsme tedy kytaristu a líbil se nám Bryan Sutton. Souhlasil, protože když byl malý, poslouchal Hot Rize. Takže jsme mohli kapelu obnovit, jen tak zlehka, hrajeme okolo čtyř nebo pěti vystoupení za rok a už hrajeme dvanáctý rok v tomhle složení s Bryanem. Brzy také konečně natočíme desku, pro kterou máme připravený skvělý materiál, Bryan začal skládat a minimálně jedna jeho písnička na desce bude a i Tim, Nick a já máme pár nových věcí. Jsou to noví Hot Rize – říkáme si Hot Rize 21. století. Říkal jsem klukům – bluegrass vznikl v roce 1945, o třicet tři let později, v roce 1978, vznikli Hot Rize, od té doby uběhlo dalších třicet pět let... Takže Hot Rize vlastně vznikli v první polovině existence bluegrassu a jsme pořád tady, to je úžasné, měli bychom natočit desku, hrát koncerty... Budeme letos hrát na čtyřicátém ročníku festivalu Telluride, hráli jsme tam vícrát než jakákoli jiná kapela.

Naplňuje mě to hrdostí, jsem šťastný. Být členem dobré bluegrassové kapely je jako sen. Když jsem tenkrát zavolał Kenovi Irwinovi v Ithace, nikdy by mě nenapadlo, že budu jednou ve slavné bluegrassové kapele, ale stalo se, měl jsem velké štěstí, ale taky jsem tvrdě pracoval.

*Přepis a překlad rozhovoru – Iva Louková
Pokračování v příštím čísle BL.*

THE CLAIRE LYNCH BAND

čtvrtek 5. září / 20 hodin
Eurocentrum Jablonec nad Nisou

www.eurocentrumjablonec.cz

Ozvěny Dobrofestu – Vzpomínkový koncert pro Johna Dopyera – vynálezce dobra

V pátek 22. března 2013 jsme v trnavském Motorbaru uctili památku Johna Dopyera, čestného občana Trnavy, rodáka ze Šaštína – Stráží na Záhoří. Svoje dětství prožil ve mlýně v Dolní Krupě. Letos uplynulo sto dvacet let od jeho narození a pětadvacet od jeho úmrtí. Takže zrovna dvě významná výročí.

V roce 1908 jejich rodina s deseti dětmi, pěti syny a pěti dcerami, emigrovala do Spojených Států a usídlili se v Kalifornii. Tam se bratři začali věnovat výrobě hudebních nástrojů, stejně jako generace jejich předků, mistrů houslařů, před nimi.

Rezofonická kytara patří k nepočtené skupině hudebních nástrojů, u kterých známe jejich vynálezce. První rezofonickou kytaru na světě, zvanou Tricone a následně i její slavný dřevěný model s jedním rezonátorem, nazvaný Dobro, zkonstruoval ve dvacátých letech minulého století v USA slovenský rodák Ján (John) Dopyera (1893 – 1988) a začala ji vyrábět firma Dopyera Brothers, kterou si bratři založili v roce 1929. Sloganem jejich firmy bylo „Dobro Means Dobro in any Language...“, aneb „Dobro znamená dobro v každém jazyce...“.

Rezofonická kytara se od té doby považuje za americký lidový nástroj, je součástí amerického kulturního dědictví a v posledních desetiletích je také symbolem takzvané unplugged music. Udomácnila se především v country, havajské a bluesové hudbě, ale její jedinečný zvuk můžeme slyšet i v jiných hudebních stylech...

Od roku 1992 se v Trnavě koncem srpna koná největší a tehdy snad ještě jediný rezofonický

festival na světě, nazvaný Dobrofest. Sjížděli se tam nejslavnější dobristé z celého světa. Z těch bluegrassových například Jerry Douglas, Rob Ickes, Mike Aldridge, Ferrel Stowe, Tut Taylor, Curtis Burch, Leroy Mac Nees, Al Brinkenhoff, Randy Kohrs a mnoho dalších. Z těch bluesových Bob Brozman – miláček Trnavy, Michael Messner, Dave Peabody či mistr mnoha stylů, Mike Dowling...

Festival trval skoro týden a po více než desetiletí jsem tam patřila k inventáři i já. Napsala jsem o tom nesčetné články, publikované jak v německy mluvící Evropě, tak v Americe. A záhy slovenské město Trnava, přezdívané Dobroland a Dobrofest znali dobristé po celém světě. Dnes dostávám maily od spousty muzikantů, kteří by si tam moc rádi zahráli...

V polovině prvního desetiletí jednadvacátého století začal festival pomalu, ale jistě upadat. Vyměnili se představitelé města a zkomplikovala finanční situace. Byla jsem tam naposledy myslím v roce 2006. Poslední ročník řádně zredukovaného, v té době již květnového festivalu se konal v roce 2008. Potom bývalí pořadatelé Marian Princ, Rudo Áč, Jan Hasenovic, Katka Erentová, Peter Bonzo Radvanyi a nakonec snad Roman Áč, jeden po druhém odstoupili. Festival, který se tam koná v současné době již bohužel s Dobrem kromě názvu nemá nic společného. Tak jsme si v pátek zavzpomínali na staré dobré časy. Hold Johnu Dopyerovi přijeli složit nejnámější slovenští country, bluegrassová a bluesová muzikanti.

Večer zahajoval nejmladší z nich, **Milan Benkovič**. Milan patří v současné době k těm nejlep-

ším a hrává hlavně s kapelou Candy Floss. Už jako teenagera ho inspirovaly právě americké hvězdy, se kterými se seznámil na Dobrofestech. Ten večer si s ním zahráli vynikající mandolinista **Michal Barok**, kytarový virtuos **Vlado Križan**, banjista **Richard Ciferský** a na basu, co tvrdí muziku, je doprovázel **Roman Sýkora**. Nádherná muzika.

Další v řadě bylo výborné bluesové duo **Peter Bonzo Radvanyi** a **Luboš Beňa**. Ti to tam pěkně rozjeli. Nejvíc se lidem líbila písnička ve které zpívali: „...kdyby řeka byla plná whisky a já v ní plující kačičkou...“. Bonzo také připomněl dvě smutné události, které nás v poslední době potkaly. Do nebeské kapely odešel úplně první slovenský dobrista Gustav Bleščák, který hrával v kapele Carawell Western. Z let 1967 až 1972 si je možná ještě někdo pamatuje z Porty.

Když ještě býval výkonným ředitelem Dobrofestu, nabídla jsem mu spolupráci a tak se v Trnavě poprvé objevil Jerry Douglas. Ten podzim jsem se v Nashvillu setkala s jeho manželkou Jill a ta mi moc děkovala, s tím, že přijel z Trnavy šťastný a nadšený. Prý se tam cítil jako opravdový král. S červeným kobercem na letišti a vším všudy. No, dost vzpomínek. Před koncem loňského roku odešla největší legenda dobra – Mike Auldridge. I toho jsme v roce 2000 mohli vidět v Trnavě. Mike, jeden ze zakladatelů skupiny Seldom Scene, hrával s Emmylou Harris a spoustou „who is who“ americké hudební scény a ovlivnil všechny dobristy, co přišli po něm.

A pak se opět začalo hrát. Nastoupilo trio kolem služebně nejstaršího současně hráče na dobro, **Henricha Nováka**. Ten si své první originální dobro pořídil v první polovině osmdesátých let. Začínal s kapelou BG Album, dlouhá léta hrával s rakouským Nuggetem a dodnes ho můžeme slyšet mimo jiné s Fragmentem, se kterým absolvoval několik šňůr po USA. Také funguje jako

lektor na dobro na dílnách v norském Risoru. I on se zasloužil o to, že je v Norsku tolik vynikajících dobristů. Henrich také vyučoval na první a v té své době jediné třídě Dobra na hudební škole v Trnavě. Bohužel, existence té třídy trvala jenom tři roky. Z těch kdysi slavných dob zbylo v Trnavě jediné evropské Dobro Museum, kde se také nachází Dobro Hall of Fame. S Henrichem nám zahráli kytarista **Vlado Križan**, na jméno basáka si nevzpomínám, melodie od Beatles po bluegrass. Pár písniček si s nimi zazpívala zpěvačka **Natália Mikušková** – dcera Alana Mikušky. Nejdelsí potlesk sklídila s hitem PATSY CLINE CRAZY a museli několikrát přidávat.

Z Německa opět přijel **Willie Jones**, charismatický americký zpěvák a kytarista. Ten večer ho doprovázela jeho slovenská kapela. Willie poprvé přijel do Trnavy někdy kolem roku 2003, tehdy se svou tehdejší německo-americkou kapelou Shady Mix. Od té doby se tam často a rád vrací. Naposled jsem ho viděla v lednu na Kosodrevině. Jeho kapelu, se kterou úspěšně vystupuje i jinde po Evropě tvoří vynikající banjista **Roman Āč**, kytarista **Josef Srogončík**, baskytaru obsluhuje **Erik Binovský**, na bicí hraje **Lukáš Slabý** a na dobro **Milan Benkovič**. Pěkně to roztočili a milovníci country music si přišli na své.

Willie si pozval na scénu Bonzo Radvanyiho a spolu nám zapěli bývalou znětku Dobrofestu na melodii „Živjój, živjójóó – Dobró, Dobróóó“ a všechny nás znovu přivítal v Dobrolandu. Jako už na Kosodrevině si na jeviště přizval mladičkou zpěvačku a písničkářku **Taniu Matkovčikovou**, žákyni Josefa Srogončíka, se kterou Willie teď momentálně natáčí ve studiu demo. Zazpívali nám duet a pak jí nechal prostor k vlastní písničce. Jako vždy největší úspěch mělo jeho MULESKINNER BLUES a obecenstvo nebylo k utišení.

Oficiální koncert uzavřelo duo **Peter Szabadoš** a **Michal Barok**. Peter hrával kdysi se skupinou

Grasshoppers a teď je snad neznámějším slovenským zvukařem a vlastníkem nahrávacího studia. Pochlubil se nám, že teď právě – po třiceti letech hraní – natáčí své debutové cédéčko. Několik věci nám z něho předvedl a už se na něj moc těším. Na pár kousků si pozval i bicí. Také museli přidávat a tím skončila oficiální část. Většina obecenstva se odebrala do svých domovů a zbylí muzikanti začali na podiu sejšnovat. No, bylo to maso!

Hlavní slovo měl živelný Willie Jones, který dokáže své okolí strhnout, tak všichni zbylí přítomní jako jeden muž zpívali SWEET HOME DOBROFEST,

Willie nám předříkával právě vymyšlená slova. No, nálada byla senzační. Také bluesman Bonzo se pěkně rozjel.

Díky **Marianovi Pricovi** a **Peteru Radvanyi**, v jejichž hlavách se myšlenka uctít Johna Dopyera a zavzpomínat, zrodila a Romanovi Áčovi a ostatním, kteří ji realizovali. Všichni doufáme, že se tato forma Minidobrofestu bude za rok opakovat, či se stane tradicí. V Dobrolandu je vždycky dobře...

*Lilka Pavlak
Brno, 26.března 2013*

foto: Lilka Pavlak

Bluegrassový večer v Chomutově

V předjaří klimatickém i v předjaří festivalové sezóny, přesně řečeno v podvečer 20. dubna, sešli se opět příznivci bluegrassu již po několikáté v chomutovské Kulisárně, která nahradila již zavřený tradiční country saloon U Bizona. Možná právě tato změna přilákala jen několik diváků bluegrassových večerů pořádaných chomutovskou skupinou Album. Večer začal v 18.00 koncertem domácí skupiny **Album** s novým hráčem na postu banja a zahrála svůj set složený ze starších skladeb a to i česky zpívaných. Jako prvního hosta si skupina pozvala zajímavou formaci bratří Novákových, skupinu **Votvírači** z písecka. Kapela vydala již druhé autorské CD ze kterého zahrála převážnou část svého vystoupení a publikum nešetřilo potleskem a já osobně musím říct že se mi texty i melodie připomínali ještě týden po koncertu.

Pravidelní diváci již vědí, že blok bluegrassových kapel je vždy přerušen hostem z jiného žánru. Tentokrát jím byla domácí zpěvačka **Adéla Radimcová**. Její repertoár je velmi pestrý a mnohdy zajímavý a tak sklídila zasloužený potlesk.

Poté si diváci mohli vychutnat porci moderního bluegrassu v podání pražských **Flashback**, kteří zahájili druhou polovinu bluegrassového večera. Vystoupení kapely bylo překvapením. Hráli nové i starší skladby, česky i anglicky, set se moc vydařil a kapela je skvěle sehraaná a připravená na nadcházející sezónu. Vyvrcholením večera byla pro mnohé mělnická kapela **Tratvod**. Kapela hraje tradiční bluegrass a oldtime skladby, nejen v tradičním a stylovém oblečení, ale hráč na banjo používá i oldtime styl hry a to dává specifický sound této skupině. Kapela hrála tak živě, že přilákala i několik tanečnicků na parket.

První letošní bluegrassový večer se tedy velmi vydařil a vzhledem k tomu, že hlavní organizátor Petr Gärtner z kapely Album slíbil, že rozhodně nebude poslední, mohou se bluegrassoví fanoušci těšit na další z pravidelně nepravidelných poslechoých večerů.

Vlastimil Jiříš

**BLUEGRASS
NA MLEJNĚ**

10.08.2013 od 14 hod.

Jandourkův mlejn – Sedliště u Starých Hradů
okres Jičín – Východočeský kraj

Pozvání přijaly tyto kapely:
**Album, Foot Rail, Abalon, Poutníci, Pražce, Fámy,
Fair Play Grass, Maňana Bluegrass Band**

Spaní je možné v areálu mlejna i v případě deště v budově (spacák s sebou).
Občerstvení zajištěno. Vstupné: 150 Kč

Více info na: bluegrassnamejne.webnode.cz

 MĚSTSKÝ ÚŘAD
SEDLIŠTĚ

Koncert v pražském hotelu Pyramida

foto: Lilka Pavlák

Součástí Evropského bluegrassového summitu 2013 byl velkolepý koncert ve vyprodaném sále pražského hotelu Pyramida. Přivítání a průvodní slovo obstarával stavitel hudebních nástrojů Rosta Čapek, jeho slova překládala Ivana Louková.

Jako první nastoupila na scénu krásná bulharská zpěvačka **Lilly Drumeva** s uskupením **Lilly of the West a přátelé** a zahráli pár písní. Jako první slavný hit od legendární Patsy Cline WALKIN' AFTER MIDNIGHT. Doprovázeli ji italský mandolinista **Martino Coppo**, na basu **Pavel Brandejs**, na banjo jeho bratr **Petr**, na housle **Pepa Malina**. Vystoupení zakončila gospellem I AM A PILGRIM a lidem se moc líbila.

Rosta se rozpovídal o tom, jak se kamarád Dagfinn Pedersen asi před deseti lety rozhodl naučit své norské krajany hrát bluegrass a uspořádal na svém festivalu v Risoru bluegrassovou dílnu, kam

si jako věrozvěsty pozval muzikanty z Čech a Slovenska. Dílna se každoročně s československými lektory opakuje a výsledky jsou opravdu vidět.

Jako důkaz vystoupil poprvé v Čechách šestičlenný norský bluegrass string band – **Broke-land Bullets**. Hráli a zpívali jako o život, jak bluegrass, tak old-time s heslem, když bluegrass, tak s modrou basou! Měli pořádný drive – šmrnc. Všech šest bluegrassových nástrojů, kytara, banjo, housle, dobro, mandolína, basa, sem tam oživené ještě foukačkou. Na rozdíl od jiných evropských kapel předvedli i několik vlastních písniček v norštině, to také jistě odkoukali od nás. Opravdu nádherné aranže, výborné vokály, byla radost je poslouchat. Obecenstvo si vytleskalo přídavek.

Následoval jeden z nejlepších evropských mandolinistů – **Martino Coppo** z italské kapely

Red Wine. Zahrál nám na Rostou vyrobenou mandolu písničku od nedávno zesnulé americké zpěvačky a písničkářky Liz Meyer – *SOME DAY YOU WILL*. Věnoval ji nejenom Liz, ale také jejímu přítomnému holandskému manželovi Pieteru Groenveldovi.

Na loňském summitu byl spuštěn nový projekt – *European Bluegrass Pioneer and Personality Projekt*. Cílem bylo vybrat a ocenit nejlivnější osobnosti evropské bluegrassové scény, které se nejrůznějšími způsoby podílely na popularizaci a rozšíření bluegrassu v Evropě. Oceněné navrhovala a vybírala nezávislá komise expertů ve složení Richard Hawkins z Irska, Paolo Dettwiler a Brunno Steffen ze Švýcarska, Eberhard Finke, vydavatel časopisu Bluegrass Bühne z Německa, Christian Seguret z Francie a moje maličkost. Komisi předsedal, bez možnosti hlasování, Martino Coppo. Letos bylo vybráno šest osobností, které obdržely ocenění European Bluegrass Pioneer – Evropský průkopník bluegrassu. Ceny se slavnostně předávaly právě na tomto koncertě.

Martino Coppo pozval na jeviště prezidenta Evropské bluegrassové asociace (EBMA) Petra Brandejse, jeho předchůdkyni Angeliku Torrie a Christophera Howard Williamese, který jako první přebíral cenu pro francouzského průkopníka, mandolinistu **Micka Larie**. Ten se ve Francii stal legendou, ale bohužel nás v roce 2007 navždy opustil.

Dalším oceněným byl Ital **Silvio Ferretti**, který společně s Beppe Gambettou v roce 1975 založil kytarové duo. Potom z kytary přešel na banjo a tak záhy vznikla kapela Red Wine.

Teprve třetího průkopníka jsme mohli spatřit na vlastní oči. **Arne Sørensen** kvůli slavnostní ceremonii na poslední chvíli přiletěl z rodného Dánska. Podobně jako náš Marko Čermák si v šedesátých letech sám postavil banjo podle

modelu od Pete Seegera a v roce 1971 založil první dánskou bluegrassovou kapelu s názvem Grasshoppers.

Asi nejvšestrannější z nizozemských průkopníků je již výše zmíněný holandský zvukař **Pieter Groenveld** od Strictly Country Records. Tak jen krátce. V bluegrassovém dění je od roku 1968, byl na turné v Austrálii, Izraeli a z Ameriky si přivezl manželku Liz Meyer, která se stala hybnou pákou EBMA a EWOB festivalu v Holandsku. Pieter pronesl dlouhou děkovnou řeč a dojatý k slzám věnoval své vyznamenání její památce.

Českými bluegrassovými průkopníky byli nesporně staří dobří **Greenhorni**, tak zcela výjimečně dostala vyznamenání celá kapela a ne jenom jednotlivec. Pro cenu si přišel **Marko Čermák** a místo nepřítomného Honzy Vyčítala banjista současně sestavy, **Medard Konopík**. Když Marko odcházel z jeviště, následoval dlouhatánský potlesk ve stoje. Je to opravdu živá legenda. Kde by asi bez něj byl český bluegrass? Všichni si ho moc vážíme. Byl šťastný, že ocenění dostal právě v této pro něj nelehké době. Je po operaci obou rukou a snaží se hrát aspoň trochu tak, jako dřív a vrátit se do bluegrassového světa.

foto: Lilka Pavlak

Jako poslední byla oceněna Bluegrassová osobnost roku a tou se stal irský muzikant, písničkář, zpěvák, **Nial Toner**, který se této muzice věnuje již pětadvacet let a je prvním Irem, který má nahrávací smlouvu s prestižními Pinecastle Records.

Po té slávě nastoupily další legendy, manželské duo z Colorada, **Joan a Pete Wernickovi**. Prozdělali nám, že jsou spolu šťastně oddaní již čtyřicet čtyři let a Joan, přezdívaná „Colorado Song Bird“, věnovala píseň *ROSE OF MY HEART* od Johnnyho Cashe všem přítomným šťastným manželským párům. Nádherná byla i její verze písně, kterou prý zpívala Laurie Lewis, když ještě vlastnila obchod s houslemi a snila o tom, že je javor, ze kterého se mají udělat housle – *MAPLE'S LA-MENT*. Nádhera, naskočila mi husí kůže.

Pete Wernick aneb Dr. Banjo je známý z kapel Country Cooking, Hot Rize a Red Knuckles and the Trailblazers, Flexigrass nebo Pete a Joan, či jako pořadatel bluegrassových campů. Mnoho let byl také prezidentem Mezinárodní bluegrass-

sové asociace (IBMA). Už dávno mi říkal, že by si chtěl zahrát v Čechách a teď se mu to tedy konečně vyplnilo. Následující víkend měl svůj první bluegrassový Evropský Jam Camp v Pražském hotelu Svornost a pak se s Joan vydali dál do Německa a Švýcarska.

O přestávce následovala autogramiáda a muzikanti prodávali svá cedělka. Druhou část koncertu zahájili **Copáci** z Plzně. Moc jsem z nich ale neviděla, protože jsem byla v zákulisí. No, však je vidám každou chvíli.

Pak na scénu nastoupila další americká legenda, banjista **Bill Keith**. Rostá nám prozradil, že jeho hru na banjo doma poslouchal už jako čtyřletý chlapec. Oba Rostovi rodiče hráli na banjo a byli Billovi fanoušci. Bill Keith se nesmazatelně zapsal do historie bluegrassu a už před padesáti lety hrával jako první Yankee – muzikant ze severského Bostonu s otcem bluegrassu Billem Monroem. Tehdy se mu říkalo Brad Keith, podle jeho prostředního jména Bradford. Bill Monroe zkrátka nechtěl mít v kapele dva Billy. Původně ovlivněný Pete Seegerem a Earlem Scroggsem, vynalezl svůj vlastní melodický neboli chromatický styl. V roce 1963 ho Earl Scuggs, který neuměl noty, požádal, aby mu napsal tabulatury jeho melodií pro novou učebnici na pětistrunné banjo. Bill také později zdokonalil Scroggsovy přelaďovače, které ve své vlastní konstrukci dodnes vyrábí jako Keith Tuners.

Bill Keith zahájil v sedě klasickou kompozicí J. S. Bacha. Dál pak pokračoval, teď již ve stoje, směsí instrumentálek které hrával s Billem Monroem – *DEVIL'S DREAM* a *SAILOR'S HORNSPIPE*. Pověděl nám, že skladba *AULD LANG SYNE* (stará skotská balada z osmnáctého století), se v Americe tradičně zpívá na Nový rok. Všichni se drží za ruce a vzpomínají na staré dobré časy a vzdálené přátele. Melodii zahrál za pomoci svých přelaďovacích strojků „Keith Pegs“ a píseň věnoval Markovi Čermákovi, prvnímu českému banjisto-

vi, se kterým si léta psal a před sedmnácti lety se poprvé setkali. Fotila jsem je předtím spolu v zákulisí.

Rostá nám prozradil, že s Billem Keithem bude v pondělí natáčet Marek Eben jeden ze svých pořadů „Na Plovárně“, tak se máme na co těšit. Rostů také napadlo dát dohromady tři banjisty, kteří spolu ještě nikdy nehráli. Večer před koncertem měli Bill Keith, Peter Wernick a Petr Brandejs první a jedinou společnou zkoušku. Tohle banjové trio pak doprovázeli Martino Coppo s mandolínou, Pavel Brandejs na basu a kytarista Marek Macák, syn zakladatele Banjo Jamboree, nejstaršího bluegrassového festivalu v Evropě – Honzy Macáka. Zahráli směs tradičních instrumentálek, FOGGY MOUNTAIN SPECIAL, PINE COUNTRY BREAKDOWN, FLINT HILL SPECIAL, GROUNDSPPEED a EARL'S BREAKDOWN. K sestavě se přidal další muzikant, houslista Jirka Králík, se kterým se seznámili a byli jím nadšeni na pátečním nočním sessionu. Bill s Petem se střídali a následovala směs melodických instrumentálek, mohli jsme slyšet SALT CREEK, který Bill nahrál s otcem bluegrassu Billem Monroem, DI-XIE BREAKDOWN, ARMADILLO BREAKDOWN z dob kapely Country Cooking, BLACKBERRY BLOSSOM a nakonec Brandejsovu HOPSA HEJSA.

Pak pozvali na jeviště Copáky a norské Broland Bullets a nastalo „Grand Finale“. Zazněla několikaminutová instrumentálka OLD JOE CLARK, kde se všichni muzikanti vystřídali v sólech. Poslední měla být WILL THE CIRCLE BE UNBROKEN, kterou začal Míša Leicht zpívat česky. Další sloku pak Joan, Martino a tak to šlo dál... Obecenstvo ale pořád nemělo dost a vytleskalo si další, již opravdu poslední přídavek.

Pete Wernick se zeptal, kolik lidí tady hraje na banjo a zvedlo se tolik rukou, že to nemohl ani spočítat. Tak je všechny pozval na svůj Jam Camp a spustili instrumentálku CRIPPLE CREEK, kterou znají snad všichni banjisté na světě. Tu bych ještě zvládla dokonce i já sama. Jelikož obecenstvo se nedalo utiшит, koncert definitivně zakončili písní TWO DOLLAR BILL.

Opravdu jedinečný koncert skončil a nejenom já na něj budu dlouho vzpomínat. Díky Rostó, díky Ivanó a díky EBMA. Celý summit se konal pod záštitou Senátu České republiky a tak velký dík patří i senátorovi Ing. Petru Bratskému.

Lilly Pavlak

foto: Lilly Pavlak

Bluegrass Stuff a Della Mae na nejdelším evropském country festivalu v Curychu

foto: Lilka Pavlak

Během šestitýdenního country festivalu v curychském Albisguetli se již tradičně konaly dva bluegrassové večery. Byla jsem na tom prvním, kde hrála italská kapela **Bluegrass Stuff** a dívčí americká skupina **Della Mae**. Těm dělala další den předkapelu švýcarská skupina **Sunny Mountain Grass**.

Bluegrass Stuff znám už mnoho let a také jsem o nich párkrát psala. Jejich kapelník Massimo Gatti je snad nejlepší italský mandolinista a teď už jediný ze zakládajících členů. Muzikantů se u nich vystřídala pěkná řádka, někteří z vás je měli možnost vidět v minulosti i v Čechách, na festivalu v Písku, nebo ve Strakonících a pochopitelně také v Evropě. Skupina má na svém kontě mnoho různých ocenění, několikrát se stali dokonce i evropskou bluegrassovou kapelou roku

Na kytaru hraje a nádherně zpívá Ruben Minuto. Švýcarské publikum si získal hlavně perfektním jódlváním. Kromě bluegrassu hrává také blues s různými kapelami. Jezdí s kytarou po světě od svých osmnácti let a často doprovází americké muzikanty na šňůrách po Evropě.

Jejich všestranný houslista Colm Murphy je čístopřevný Ir. Banjista se jmenuje Matteo Ringressi a také hrál v mnoha kapelách. Zajímavé je, že banjo mu učarovalo, když mu byly pouhé tři roky – po shlédnutí Muppet Show v televizi. Také se podílí na kapelní tvorbě a rád prý píše hlavně drinking songs – pijácké písně. Má rád klasiku, banjisty jako Earl Scruggs, Don Reno, či Don Stover.

Kapelnímu benjamínkovi Icarovi Gatti bude teprve osmnáct let. Začínal s kapelou svého otce na basu, když mu ještě nebylo třináct. Od té doby pěkně vyrostl. Hrává také rád na banjo, ale pochopitelně ne u nich v kapele.

Slyšeli jsme od nich spoustu skladeb od Billa Monroea, Delmoore Brothers a dalších. Obecenstvu učaroval hlavně Rubenův hlas, minulá sestava ale mívala silnější vokály. Tentokrát úplně upustili od italských písniček, zato zazpívali pro německy mluvící publikum Elvisův hit *FRÄULAIN* a aby si Švýcaři užili jódlování, tak také *MULESKINNER BLUES* od Billa Monroea. Obecenstvo šlelo, tak pochopitelně, když po druhém setu museli přidávat, byla to další jódlovačka – *SWISS LULLABAY*. To byla premiéra i pro mne. Prozradili, že právě točí čtvrtou desku, na které skladba bude.

Mimo jiné, na jejich první z doposud tří nahrávek s názvem *Golden Horn* je také písnička od našeho Petra Vacka. O přestávce mi Ruben věnoval nejnovější cedéčko, které s ním natočil Matteo. Jmenuje se *Ruben Minuto & Matteo Ringressi: 13 Tunes in Sepia Tone*. Už jsem si ho poslouchala a je moc hezké.

Hlavní hvězda večera, kapela Della Mae nastoupila pochopitelně až k desáté. Program na tomto festivalu začíná již o půl osmé, ale mají nesmyslně dlouhé přestávky a končí až po půlnoci, aby toho

obecenstvo co nejvíc zkonsumovalo. Zvuk bývá mizerný, je tam hlučno, tančují se, zvoní přístroje a většina lidí moc neposlouchá, hlavně se baví. Proto tam nerada chodím. Přijela mi tam ale kamarádka z Německa a šla ten večer i Blanka s pár kámoškama, tak jsem se zase jednou přemohla.

Della Mae mají za sebou takřka raketový start. Viděla jsem je poprvé předloni v Americe a už tehdy po nich lidé šíleli. Je to vlastně jediná profesionálně permanentně touringící (nevím, jak se to řekne česky) ryze ženská kapela. Všechny jsou vynikající instrumentalistky a zaslouží si jim často dávaný titul „SUPERGROUP“. Nakonec jste je měli možnost vidět v roce 2011 také v Praze v rámci zimního festivalu na kolečkách – Bluegrass Jamboree.

Kapela vznikla v Bostonu, ale děvčata pochází z pěti různých států. Kapelnice a kytaristka Celia Woodsmith pochází z Vermontu a vlastní velmi silný a osobitý hlas. Houslistku Kimber Ludiker z Texasu začal učit hrát její dědeček, když jí byly pouhé tři roky. Kolem dvacítky pak dvakrát vyhrála Grand National Fiddle Championship. Je doma jak v bluegrassu, v old time, tak i ve swingu. Mandolinistka Jenni Lyn Gardener z Jižní Karolíny ovládá mistrně svůj nástroj a je ve velké míře odpovědná za jejich tvrdý off-beat rytmus. Hraje také na kytaru i banjo a poprvé hrála s Bilem Monroem, když jí bylo devět let. Sólová kytaristka Courtney Hartman, původem z Colorada, patří k flatpickingovým virtuózkám. Nejnovější členkou je basistka Shelby Means z Wyomingu. Ta v Praze ještě nehrála.

Dívky nám prozradily, že byly šíleně unavené, měly za sebou blizzard po cestě na letiště a vůbec nespaly. Ale únava z nich hned spadla, když vstoupily na jeviště, prý jim obecenstvo dodalo energii. Pak hrály jako bozi. Ač mají rády tvrdý (hard driving) bluegrass ze čtyřicátých a padesátých let, většinu písniček si píší samy.

Začaly jejich hitem EVANGELINA, následovala MY HEART'S OWN LOVE od legendární Hazel Dickens, ne-

chyběla ani klasická SLEEP WITH ONE EYE OPEN. Moc se líbil HONKY TONK ANGEL od Waylona Jenningse či HEY GOOD LOOKING od Hanka Williamse a spousta dalších. Povykládaly nám, jaký to byl jedinečný zážitek, když byly loni na podzim vybrány programem ministerstva kultury jako americké hudební ambasadorky na promoční šňůru po šesti asijských státech. Navštívily Kazachstán, Kyrgyzstán, Pákistán, Tádžikistán, Turkmenistán a Uzbekistán. S nimi cestovalo dalších deset kapel různých amerických hudebních stylů, od country a americana, přes hip-hop, jazz a rock, až po havajskou kytarovou hula.

Jak pokračoval večer, bylo čím dál tím hlučněji a před pódiem se množily tančící páry.

Po prvním setu opět následovala víc než půlhodinová přestávka a já chtěla chytit poslední rychlík. Řekla jsem si, v nejlepšíh přestat a v půlce posledního setu jsem odešla na vlak. Od přátel se dodatečně dověděla, že musely přidávat a nakonec pozvaly na jeviště Bluegrass Stuff a společně zahráli STAY A LITTLE LONGER a úplně poslední společná píseň byla ROLL ON BUDDY. To již bylo dlouho po půlnoci.

Lilka Pavlak
Bůlach, 12. března 2013

Největší německý bluegrassový festival v Böhlu

4. května 2013

Letošní festival se nedá nazvat mezinárodním, vhodnější název by asi byl americký festival v Německu, všechny čtyři vystupující kapely byly z USA. Delší dobu šly po Evropě zvěsti, že to asi bude už ten poslední, i tak bohaté město, jako je Böhlu musí šetřit, ekonomická situace je holt mizerná všude. Nezačínal jako poslední léta v pátek, ale zeštíhlil na jediný den, sobotu.

Tradičně začal v jedenáct dopoledne veřejným koncertem v dešti na náměstí. Jako první se předvedli **Chris Jones & the Nightdrivers**. Dorazila jsem vlakem až před polednem a tak jsem stihla ještě druhou kapelu, **Monroe Crossing**.

Hlavní koncert vypukl v Bürgerhausu ve dvě odpoledne a byl už týdnů dopředu beznadějně vyprodán. **Walter Fuchs** nás všechny srdečně přivítal a oznámil nám radostnou novinu. Město se rozhodlo, že festival pokračuje dál a dokonce se zase vrátí ke dvoudennímu konceptu. Hodně tomu jistě pomohl i letošní rekordní počet návštěvníků. Příští rok tedy bude kapel opět šest a jistě i nějaká z Evropy. Prozradil nám, že ještě tak před patnácti, dvaceti lety by na festival zval pouze kapely z jižních, typických bluegrassových států: Kentucky, Tennessee, Virginie. Teď si ale schválně vybírá ty, které vznikly ve městech na východním, nebo západním pobřeží.

Zahajovali **Chris Jones & the Night Drivers**. Měli jste možnost vidět i nedávno v Praze. Chris (rodák z New Yorku) je výborný zpěvák se sametovým barytonem a mnoha cenami ověřený písničkář. V kapele je ale dokonce ještě jeden ještě lepší, baskista Jon Weissberger byl loni u IBMA oceněn jako písničkář roku. Jeho skladby hraje spousta nejenom bluegrassových hvězd a poslechli jsme si jich hned několik. Další člen kapely je vynikající banjista Ned Luberecki známý mimo jiné z dua Nedski & Mojo, ve kterém hraje se Stevenem Mouginem, manželem zpěvačky Jany Dolákové z bratislavského Fragmentu žijící v Nashvillu. Můžeme ho také slyšet na mnoha

nahrávkách, jako třeba s Tonym Trischkou na Double Banjo Bluegrass Spectaculars. To celé doplňuje mandolinista, jediný (bývalý) ne-Američan večera, Mark Stoffel, původem z Mnichova. Než se před mnoha lety vystěhoval do amerického Illinois, hrával s americko-německou kapelou Shady Mix. Kapela se moc líbila, ale bohužel se v první části nesmělo přidávat.

Po loňském veleúspěchu našich G-runs & Roses Walter Fuchs znovu zarískoval a pozval ještě větší divochy, kapelu absolventů Berkley College of Music v Bostonu – **The Deadly Getlemen**. Nic mrtvého ale na nich není, jsou živí až až. Také je jste již měli možnost vidět před dvěma lety v Praze na zimním festivalu na kolečkách Bluegrass Jamboree. Na scénu se vrhli jako vichřice, většina obecenstva byla v šoku, pár lidí po první písni zděšeně prchlo ze sálu. Mladí kluci nabití temperamentem, jeden lepší instrumentalista než druhý, hlavní zpěvák a kytarista Stash Wyslouch vypadal trochu jako novodobý Vlnnetou, banjista Greg Liszt poskakoval jako na pérech, na mistrném mandolinistovi Dominickovi Leslie byla jasně cítit škola Davida Grismana. Vynikající basák Sam Grisman muzikálně nezapřel svého předtím zmíněného slavného otce. Virtuózního houslistu Mike Barnetta jsem poprvé dotáhla do Evropy již před pěti lety – jako sedmnáctiletého hošíka na šňůru s Amy Gallatin a Rogerem Williamsem. Zahráli si tehdy i v Česku. Bluegrass, rap, rock a hlavně jejich vlastní komposice přivedly obecenstvo do varu. Dokonce i starší ročníky diváků se mohly utleskat a uřvat po předavcích.

Lid se uklidnil, když nastoupila na scénu poslední odpolední kapela, **Monroe Crossing**. Jak již jejich název prozrazuje, vycházejí z tradičního bluegrassu, ale přidávají si k tomu kde co. Jejich domovem je Minnesota a v Evropě jsou rádi viděni hosté. Festivalu se zúčastnili již podruhé. Patří dlouhá léta k mým oblíbencům a také jsem už o nich párkrát psala, tak jen krátce. Je to sestava kolem vynikající zpěvačky a písničkářky Lisy Fuglie, narozené v „typicky bluegras-

sových končinách, v Nigerii v Africe“. Hrál s nimi na banjo syn americké manažerky Druhé Trávy a mé kamarádky Bey Fleming. Jeho nástupci je teprve devatenáct let a jmenuje se David Robinson. Pochlubili se, že kromě Lisy jména všech členů končí na -son. Derek Johnson, lead zpěvák a kytarista, Matt Thompson hrající na mandolínu a housle a Mark Anderson, hlavní komik, basista a manžel zpěvačky. Kapela má široký repertoár, mohou hrát celé hodiny, aniž by se opakovali. Škoda, že je pořád ještě nikdo nepozval do Čech, jsou bombastičtí. Jako hlavní odpolední hvězdy nám zahráli devadesátiminutový set. Ve večerním programu již nebyli a tak, i když se nemělo přidávat, obecenstvo si raději zkrátilo přestávku na večeri, jen aby si jich užilo.

Večerní program začal v sedm a otvírali ho **Noční Jezdci Chrise Jonese**. Sál byl tak narvaný, že museli vysunout stěnu do zasedací síně a v mžiku bylo plno i tam, holt rekordní návštěva. Vyjimečně nám zazpíval i Ned Luberecki a to svou proslulou baladu CABIN OF DEAD (Chata smrti). Trochu mi připomíná recept na trampskou píseň (Vezmi vášeň rudých retů, vraz do toho Margaretu atd. ...). Sáhodlouhá píseň obsahuje vše, o čem se ve starých bluegrassových písních zpívá, chatu, zlou nemoc, starou matku, sourozence, věrného psa, nevěrnou milenku... Každý kdo do té chaty přišel umře a nakonec umřou všichni. Kdoví, zda ti Deadly Gentlemen se právě v této písničce nezhlédli. Příklad se jich na to zeptám. To bylo smíchu! Chris nám zazpíval mimo jiné svůj největší hit – FORK IN THE ROAD, který se v podání Infamous Stringdusters stal v roce 2007 IBMA písní roku. Z písniček Jona Weisbergra mi zůstala v uších jedna z jeho série písní o válce Sever proti Jihu, nádherná LETTER TO BROTHER (Dopis bratrovi). Mandolína Marka Stoffela měla největší úspěch v jediné německé skladbě večera EDELWEISS, známé z filmu Sound of Music, o legendární německé zpívající rodině Trapp Family, která emigrovala do USA v období Třetí říše. Jejich set uběhl až příliš rychle a byla to nejpoetičtější část večera.

Po nich nastoupili **Deadly Gentlemen**. Rozkřiklo se, jak vynikající byli odpoledne, tak se již prchající diváci vzadu nekonali. Lid dychtivě vyčkával věcí přiš-

tích. Hoši od odpoledne trochu zkrátli, dali do toho víc bluegrassu a zpěvu, oboji bylo víc než perfektní. Tentokrát se už přidávat smělo a tak je nechali odejít až asi po pátém přidavku, potlesk, řev a pískot div nezbořil dům.

Hlavní festivalové hvězdy, sourozenecký pár **The Royals** nastoupili pochopitelně na konec. Zpěvačka a kytaristka Elaine Roy a mandolinista a zpěvák Lee Roy. Kapela již dle jména velmi vznešená a královská. Dokonce jejich basák se fakt jmenuje Royal Masat. Jinak s nimi hraje Matt Downing na banjo a Clint White na housle. Do Evropy přijeli poprvé. Před dvěma lety jsem v Nashvillu na Music Row viděla jejich nóbl kapelní autobus a čekala velké hvězdy. Když jsem je pak živě zažila, řekla jsem si, co na nich lidi vidí. Myslela jsem, když už jsou tak slavní z televize, že se museli za ty dva roky děsně zlepšit. No asi to není má krevní skupina, tak mne znova zklamali. Pořád jen mluvili o svých vzorech Dolly Parton a Ricky Skaggsovi, ale nesahali jim ani po kolena, temperament veškerý žádný. Měli sice pár hezkých vlastních písniček, ale ta hodina a půl pro mne byla moc dlouhá. Buď byli unavení, nebo já jsem moc náročný divák. Většina obecenstva byla naštěstí spokojená.

Jak už festivalová tradice káže, nakonec nastoupily všechny kapely na jeviště a společně zahrály pár písní. Obecenstvo ale marně čekalo na tradiční Will the Circle be Unbroken. Zahájili mou oblíbenou z doby, kdy ji zpíval Tony Rice – DON'T GIVE YOUR HEART TO A RAMBLER. Jako další následovala FRÄULEIN od Elvise Presleyho, která německé publikum pochopitelně zvedla ze sedadel. Nakonec tedy Chris ještě zanoval gospel AMEN, AMEN a potlesk nebral konce. To už ale byla půlnoc a festival tak definitivně skončil.

Díky neúnavnému organizátorovi a německé county legendě Walterovi Fuchsovi za to, že vybojoval bitvu o další festivaly, krásnému městu švestek Bühlu, všem zúčastněným muzikantům za nádhernou muziku a zvukaři s přezdívkou Erbse (Hrášek) za výborný zvuk. Nezbyvá než se těšit na příští rok.

Lilka Pavlak, Bülach 15.května 2013

APPLE: Starý časy vítězí (GMK records 2012)

CD natočil Apple v sestavě:

Jarda Pertlíček – zpěv, mandoliny, banjo

Monika Hudyová – zpěv, flétny

Pavel Hudy – zpěv, basová kytara

Michal Kovács – zpěv, elektrická kytara

Láda Čepička – akustická kytara

Milan Srvátka – bicí

Vždy mi bola sympatická fanatická oddanosť Jaroslava Pertlíčka hudbe, ktorú hral. Pripomínal mi dávnovékeho moreplavca, ktorý na svojej galeóne objavuje nové a bacštevuje staré hudobné svety. Tentoraz však s loďou Apple zakotvil v prístave, kde sa mu páči najviac. A myslím si, že mu to tam veľmi svedčí. Zúročil poznatky zo svojich dávnych hudobných výprav a vytvoril skupinu, aká na českej (a slovenskej) hudobnej scéne doposiaľ chýbala. Odteraz je tu!

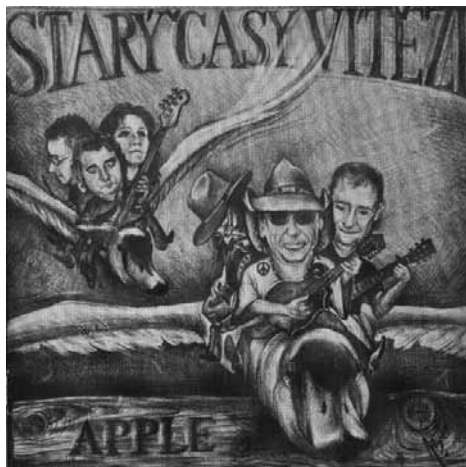
Henrich Novák

Ahoj Jardo,

S potěšením a pečlivě jsem si prostudoval Tvůj nejnovější počín. Moje nadšení a úcta k Tvému dílu pramení hlavně z vaší příkladné práce s motivem, který se elegantně přelévá ve vlnách od nástroje k nástroji, což ještě umocňuje totéž v Tvém a Moniky zpěvu. Dokonce mám pocit, že jsem ty písničky vybíral já! Tak šťastnou cestu k lidským srdcím!

V úctě Karel Poláček

Druhá nahrávka této skupiny pod taktovkou Jardy Pertlíčka je opět milé překvapení nejen pro mne, ale doufám, že bude i pro vás, kdo si toto CD pořídíte. Nová nahrávka se od minulé liší v několika základních věcech a to je především nové obsazení skupiny. A opět se výborně vyrovnává s původními verzemi a mně osobně velice zaujala krásně a vkusně použitá elektrická kytara, která nijak neruší ráz písní. Opět je použita flétna a tak písně dostávají irský nádech a to

i v písních, kde původně flétna nebyla. Jarda je už více mandoliňák než banjista a je to opravdu znát, a to se dostáváme k další zásadní věci, a tou je výběr skladeb.

Samozřejmě najdeme opět několik písní od oblíbeného Tima O'Briena nebo sestry Molly, ale především jsou nově zařazeny písně ze sólových desek Sama Bushe a také od New Grass Revival, kteří Jardu provází již spousty let. Všechny skladby jsou opět opatřeny českými texty a všechny najdete v bookletu. Sólovými zpěváky jsou Monika a Jarda a oba si spolu nádherně sednou a tak skladby jen pohodově plynou.

Kapelu jsem samozřejmě několikrát viděl živě a vám jejich vystoupení vřele doporučuji. Kapela má náboj a výběr skladeb je výborný. Po koncertě si můžete zakoupit jejich nové CD, na které jste právě dočetli tuto kratičkou recenzi. Vřele doporučuji.

Petr Gärtner

Evropský Bluegrassový summit v Praze

O víkendu 15.–17. března 2013 se v pražském hotelu Pyramida konal pátý Evropský bluegrassový summit. Pořádali ho tentokrát známý stavitel hudebních nástrojů Rosta Čapek a Ivana Louková ve spolupráci s EBMA (Evropská bluegrassová asociace). Zúčastnilo se ho přes třicet bluegrassových nadšenců a odborníků ze třinácti zemí Evropy i USA.

V pátek večer měl schůzi výbor EBMA a po společné večeři se sešli všichni přítomní muzikanti k jam session, který končil až dlouho po půlnoci.

Samotný summit začal v devět ráno a po vzájemném představení účastníků a zhodnocení toho, čeho se dosáhlo v roce 2012 se mimo jiné projednávaly otázky spolupráce národních asociací s Evropskou a mezinárodní, která sídlí v Nashvillu. Utvořilo se několik pracovních skupin, které se zabývaly různými tématy, o kterých se nakonec diskutovalo se všemi účastníky.

Součástí summitu byl i velkolepý sobotní koncert v přilehlém sále. Hlavními hvězdami večera byli bluegrassové legendy Dr. Banjo – **Peter Wer-**

nick s manželkou Joan a banjista **Bill Keith**. Na koncertě byly také předány vyznamenání šesti bluegrassovým průkopníkům ze šesti různých zemí a vyhlášena bluegrassová osobnost roku. Jedni z oceněných průkopníků byli také naši staří známí Greenhorni.

Summit pokračoval až do nedělního odpoledne. Nakonec dosavadní prezident evropské asociace Petr Brandejs slavnostně předal žezlo v podobě vařečky od firmy Marta White, nejznámějšího amerického bluegrassového sponzora, zvolené presidentce na další rok – **Chris Keenan** z Irska.

Celého summitu se účastnil i bývalý předseda IBMA (Mezinárodní bluegrassová asociace) Peter Wernick a podělil se s námi všemi o své bohaté zkušenosti. Uvidíme tedy, co nám přinese další rok a jak bude probíhat letošní bluegrassová konference, která se na podzim stěhuje z Nashvillu do Raleigh v Severní Karolině.

*Lilly Pavlak
Brno 21. března 2013*

foto: Lilly Pavlak

Evropské bluegrassové workshopy

Tenhle článek vlastně vznikl pro magazín EBMA (Evropské bluegrassové asociace), který se jmenuje Bluegrass Europe, ale nakonec jsem si říkal, že by čtenáře BL mohlo taky zajímat, co se děje za humny. No, taky tam dělají bluegrassové dílny! Začneme ale u nás a to konkrétně na Moravě.

Letní Bluegrassová dílna v Hustopečích u Brna

Jde pravděpodobně o nejstarší bluegrassovou dílnu v Evropě. Bluegrassová nadšenkyně (divně v tom ženském tvaru, že?), vědkyně a publicistka PhDr. Irena „Silence“ Příbylová začala dílnu organizovat v roce 1989 ve Velkých Němčicích (vesnice jižně od Brna, kde se nachází sídlo firmy Furch, která vyrábí mj. skvělé kytary, ketré jste mohli vydražit na Banjo Jamboree). Po několika letech převzala celou akci současná organizátorka Helena Bretfeldová.

Dílna se koná v druhé polovině srpna v příjemné obci Hustopeče cca 30 km jižně od Brna a na webových stránkách hrdě uvádí, že: „Naši učitelé jsou z těch nejlepších českých, slovenských a moravských bluegrassových kapel – Poutníci, Acoustic Colors, Svaťa Kotas Band, East – West, a dalších. Cena je asi 7000 Kč vč. ubytování a plné penze, dílna trvá pět dní. Pro více informací jděte na <http://www.bgworkshop.com>.

Sore Fingers Week, Cotswolds, Velká Británie

„Vypadá to jako Bradavice, ale zní to jako Bean Blossom“. To prý řekl Tim O’Brien o Sore Fingers Weeku v Kingham Hill School v Cotswoldsu, asi 30 kilometrů severozápadně od Oxfordu. Dílnu založila v roce 1996 Andrea Waters, prvního týdne se zúčastnilo cca padesát studentů ve třech třídách - banjo s Pete Wernickem, zpěv s Kate Brislin a mandolínu s kytarou učil Jody Stecher.

Dnes se zde pravidelně nabízí třináct kurzů a účastní se více než 250 studentů. Celou akci vedou už léta John a Moira Wirtzovi. Vyučující jsou ti nejlepší, převážně z USA, na seznamu jsou hvězdy jako Tony Trischka, Darell Scott, Mollie O’Brien, Scott Nygaard, Sally Van Meter a mnoho dalších.

Sore Fingers Week se koná každý rok kolem Veli-konoc a tato akce má malého „braříčka“ – Sore Fingers October Weekend. Cena za týden se liší podle ubytování, ale například ubytovna s plnou penzí stojí 240 liber na osobu a týden + 275 liber školného. Pro více informací navštivte <http://www.sorefingers.co.uk>.

Banjo Camp Mnichov, Německo...

...je poměrně nový víkendový bluegrassový workshop, který se koná v říjnu v nádherném lázeňském městě Aschau im Chiemgau pod Alpami. Začalo to v roce 2007 a přes svůj název nabízí tato akce lekce na banjo, mandolínu, kytaru, Dobro a housle. Vyučující jsou z USA (Allan Munde, Ned Luberecki, Ross Nickerson ...), stejně jako z Evropy (např. Rüdiger Helbig z Německa nebo z Itálie Massimo Gatti). Počet účastníků je kolem 70 a cena tohoto 2,5 jednodenního semináře je kolem 600 Eur (plná penze).

Zajímavostí je zde poměrně přesné rozdělení žáků z AA (úplný začátečník) až C (někdo, kdo hraje více než 4 roky). Všichni studenti se učí stejně 1-2 písně. Pro více informací navštivte www.banjocamp.de.

A co vy, kdy uděláte dílnu u vás?:-))

(pokračování příště)

Petr Brandejs

Servis

• G-RUNS'N ROSES: GRAVITY

Dne 7. května skupina G-runs'n Roses vydala své druhé album s názvem „Gravity“. Nachází se na nich 7 autorských a 7 převzatých skladeb z různých koutů hudebního vesmíru.

• NOVINKY OD ROBERTA KŘEŠŤANA A DRUHÉ TRÁVY

Drazí příznivci Druhé trávy! Už příští týden vyřážíme na sérii koncertů, kde jsme vám slíbili představit naše historicky první DVD. Vzhledem k tomu, že se nečekaně protáhlo vyjednávání s Českou televizí ohledně podmínek licence, nezbyvá nám, než jeho vydání posunout.

Zároveň jste nás po naší nedávné výzvě zaválili poměrně velkým množstvím filmového a fotografického materiálu. Rádi bychom jej důkladně probrali a použili jako bonusy k doplnění tohoto titulu. Některé příspěvky jsou skutečně raritní, o existenci řady z nich jsme vůbec netušili.

• NA BANJO JAMBOREE MYSLÍME I NA DĚTI. KROMĚ KOUPALIŠTĚ A ODPOLEDNÍHO KRESLENÍ JE LETOS ČEKÁ I VELKÁ MEDVĚDÍ POHÁDKA!

Malá dobrodružství kresleného medvěda a jeho podivuhodného kamaráda v opravdickém lese! Loutkový punk pro děti! Jde o interaktivní představení vhodné pro děti od 3 do 100 let, kdy si hlavního hrdinu stvoří vlastně sami. Recyklovaná pohádka s „Happy and Dnem“, aneb za vším stojí Boňoňo! Jde o variaci pohádkových epizod dvou kreslených hrdinů, jež jedné úplňkové noci utečou ze skicáku. (Inspiračním zdrojem se stala animovaná série Břetislava Pojara „Potkali se u Kolína“)

Hrají: Marie Jansová a Jiří Kniha nebo Vítek Maštalíř z divadla Dno.

• DOMODRA 2013 – NEDĚLE 14. 7. 2013 KUNRATICE

Než jsme se nadáli uběhlo pár let a máme před sebou již 6.ročník bluegrassového festivalu DoModra. V průběhu minulých pěti ročníků (včetně nultého) jsme posluchačům představili dvacet osm skupin hrajících bluegrass. Některé se v minulých ročnících i opakovaly. Náš festival patří mezi nízko nákladové, a tak můžeme kapelám nabídnout pěkné odpoledne a dobrý zvuk, ale financí není mnoho, tudíž ne každá kapela naše pozvání přijme. Ale co je hlavní, návštěvníci mají vstup zdarma. Po minulém ročníku, poznamenaném vydatným deštěm, se festival DoModra za pomoci mnoha blízkých z okolí skupiny Veget a provozovatelů Areálu Šeberák uskuteční v neděli 14. července 2013 v Areálu Šeberák v Praze 4, Kunraticích. Areál Šeberák – Cafe Na dně se nachází přímo u konečné pražské autobusové linky 193 a zastávky autobusů linek 165 a 293. Tímto srdečně zveme všechny příznivce dobré muziky, zábavy a hlavně bluegrassu. Něco dobrého na zub bude také připraveno v místní restauraci. Otevřený vstup pro případné kolemjdoucí je samozřejmostí, neboť, jak jsme již uvedli, vstup je volný!

Začínáme v 11:00

a v programu festivalu vystoupí:

Brzdaři – Kutná Hora

Fastr – Mladá Boleslav

Groovy Lix International (Slávek Hanzlík a bratři

Jahodové)

Handl – Jablonec nad Nisou

Nová Sekce – Praha

Portrait – Praha

Veget – Praha

Vojta Zícha a Druhá Míza

Areál Šeberák a okolí jsou ideálním místem pro rodinný oddech a nedělní procházku, tak vezměte celou rodinu s sebou a vyražte na bluegrassový festival DoModra. Letošní ročník festivalu DoModra chce stejně jako ročníky minulé přiblížit široké veřejnosti co je to bluegrass. Na všechny se těšíme a doufáme, že si pěkně užijeme nedělní odpoledne pod modrou oblohou, nad modrou hladinou – prostě DoModra. Nezapomeňte plavky s sebou, pláž je v provozu (za mírný poplatek).

• **BANJO ROMANTIKA: AMERICAN BLUEGRASS MUSIC AND THE CZECH IMAGINATION – 2.5.2013**

Na Banjo Jamboree proběhne první evropská projekce dokumentárního filmu Banjo Romantika: American Bluegrass Music and the Czech Imagination. Jde o film, který natočil o českém bluegrassu Dr. Lee Bidgood, který pobýval několik let v Česku a nyní působí na East Tennessee State University v Kentucky.

• **ČESKÉ KAPELY OPĚT ZABODOVALY** na letošní evropské přehlídce bluegrassových kapel EWOB v holandském Voorthuizen. V hlasování poroty zvítězil Handl, o druhé a třetí místo se dělila skupina Trativod. Hlasování diváků vyhráli Sunny Side, na třetím místě se umístili G-Run's 'n' Roses. Všem gratulujeme a připomínáme, že vítěze obou kategorií uslyšíme na letošním Banjo Jamboree.

Inzerce

- Prodám Plectrum banjo Čapek s kufrem a ručně šitým popruhem z kůže. Nástroj je ve 100% stavu, jako nový, takřka nehraný, bez jediného škrábance. Jedná se o plnohodnotné banjo s bronzovým toneringem od Ptáčka za skvělou cenu. Důvod prodeje - nevyužitě. Cena 17650,-Kč Tel: 777212544
- Dobro Gann Curly Maple, hand made in USA, masivní „kudrnatý“ javor, Quarterman rezonátor, pavouk #14, Tvrdý kufr. Výjimečný nástroj s opravdu silným zvukem. Zvuková nahrávka na YouTube – zadejte: Gann Curly Maple (video z mobilu). Cena 40 000 Kč. DVD školy Jerry Douglass a Rob Ickes zdarma. Želízko, atd. na www.dobroshop.eu. chvatal-fast@seznam.cz, tel. 777 200 053, UL
- Dobro Gann Cherry, hand made in USA, masivní třešeň, Quarterman rezonátor, pavouk #14, Tvrdý kufr. Výjimečný nástroj s opravdu silným zvukem. Zvuková nahrávka na YouTube – zadejte Gann Cherry (video z mobilu). Cena 40 000 Kč. DVD školy Jerry Douglass a Rob Ickes zdarma. Želízko, atd. na ww.dobroshop.eu. chvatal-fast@seznam.cz, tel. 777 200 053, UL
- Dobro GoldTone Paul Beard PDSM Deluxe, masivní mahagon, rezonátor a pavouk Beard. „Gold Tone“ zvuk. Zvuková nahrávka na YouTube – zadejte Paul Beard PBSM (video z mobilu). DVD školy J.Douglas a R.Ickes zdarma. Cena: 26 000 Kč. www.dobroshop.eu. chvatal-fast@seznam.cz, tel. 777 200 053, UL
- Dobro Regal RD-65, masivní ořech, TOP model od Regal, Quarterman rezonátor, tvrdý futrál. Má silný a vyrovnaný zvuk a je téměř nové. Zvuková nahrávka na YouTube – zadejte Regal RD-65. DVD školy J.Douglas a R.Ickes zdarma. Cena 23 000 Kč. Ostatní na www.dobroshop.eu. chvatal-fast@seznam.cz, tel. 777 200 053, UL
- Pedal steel guitar Carter Starter, 10 strun, ladění E9, 3 pedály, 4 koleňáky, pedál Boss. Dobrý stav, skvělý zvuk. Tvrdý futrál. Video škola Bruce Bouton zdarma. Cena: 16 000 Kč, s combem Marshall BG 15-CD 17 500 Kč.

Kalendář akcí

ALBUM

- 08.06. Modrý Beroun, Beroun
 09.06. Festival GODY, Zahrada Lidových sadů, Liberec
 15.06. Country - bluegrass fest no. IX, Velichov, Hospoda U lípy
 15.06. Novoveský sandál 2013, Nová ves u Nepomuka
 15.06. Festival Březnoukej, Březno
 21.06. 41. Banjo Jamboree, Čáslav, letní kino
 22.06. Fesťáček na Yukonu, Kosov u Českých Budějovic
 19.07. Novák fest, Písek
 20.07. Horovna, Dubičná u Úštěka
 24.07. A – Session, Átrium knihovny - Chomutov
 10.08. Bluegrass na Mlejně, Jandourekův mlejn, Sedliště u Jičína
 17.08. Fesťáček pod hradbami, Hasištejn u Chomutova
 25.08. Country Fest, Átrium knihovny - Chomutov
 31.08. KoDRCák, Ostrov nad Ohří

G-RUN´S´N ROSES

- 08.06. Mlékojedy u Neratovic, Bluegrass Party
 15.06. Karens Minde Kulturhus, Kodaň, Dánsko
 22.06. Banjo Jamboree, Čáslav
 06.07. Torsaker Bluegrass Festival, Švédsko
 10.07. Risor, Boatyard, Norsko
 13.07. Risor Bluegrass Festival, Gjerstad, Norsko
 16.08. Immeldorf, Německo
 09.10. Olomouc, Český rozhlas
 18.10. Achern, Festsaal der Illenau, Německo

BLUELAND

- 29.06. Bluegrass Večer Fest, Horná Poruba
 20.07. Svojanov
 02.08. La Roche sur Foron, Francie

DŘEVĚNÁ TRÁVA

- 31.08. Dolní Lhota u Klatov, ŠUMAVSKÝ PAŘEZ
 24.08. Dubnica nad Váhom, Festival a přehlídka nástrojů - HOLOUBEK

- 28.06. Horná Poruba, BLUEGRASS VEČER
 08.06. Kácov, Kamenohotský Cep 2013

POUTNÍCI

- 24.05. Brno, Setkání malých pivovarů Radnická ulice
 24.05. Pozlovice, Hotel Ogar
 25.05. Javorník, Dny Javornicka zahrada Karla Ditterse z Dittendorfu
 31.05. Slavkov u Brna, Nádvoří zámku festival Folk a country na zámku
 01.06. Brno, Zámecký park v Medlánkách Dětský den uprostřed Evropy
 01.06. Klentnice, Café Fara
 08.06. Klášterec nad Ohří, Festival Country koza
 12.06. Brno, Brněnská přehrada přístaviště festivalu Ignis Brunensis
 13.06. Macocha u Blanska, Punkevní jeskyně Moravského krasu
 14.06. Pozlovice, Hotel Ogar
 15.06. Vysoké Chvojno, Festival Folkové chvojení
 15.06. Velichov, Restaurace Pod lípou festival
 16.06. Jemnice, Nádvoří zámku slavnosti Barchan
 21.06. Čáslav, Letní kino Festival Banjo jamboree
 22.06. Opava, Festival Opavský širák
 29.06. Bělecký mlýn u Prostějova, IV. jezdecký den Jezdecký zámeček
 29.06. Frenštát pod Radhoštěm, Náměstí
 04.07. Ostrava, Ostravskoslezský hrad Country den
 05.07. Pozlovice, Hotel Ogar
 06.07. Strážnice, Zámek festival Slunce
 13.07. Mořkov u Nového Jičína, Areál v letišti v Mořkově Dny obce
 14.07. Borovany, Areál kláštera Borůvkobraní
 20.07. Kraslice, Festival Na konci světa
 21.07. Gluchołazy Polsko, Festival Piosenki Turystycznej KROPKA
 26.07. Holašovice, Selské slavnosti Náves
 26.07. Mnich u Kamenice nad Lipou, Festival Country 2013
 27.07. Bečice, Country hospoda

- 28.07. Jaslovské Bohunice Slovensko, estival Dobré Bohunice Noční scéna
- 01.08. Valašské Meziříčí, amfiteátr Valašskomeziříčské kulturní léto
- 02.08. Přehrada Bystřička u Vsetína, Letní kino festival Starý dobrý western
- 03.08. Bor u Tachova, Zámecký parket
- 04.08. Uherský Brod, Zahrada Panského domu
- 08.08. Velké Pavlovice, Ekocentrum Trkmanka
- 09.08. Pozlovice, Hotel Ogar
- 10.08. Slabce, Zámek festival Dobře utajená country
- 10.08. Sedliště u Starých Hradů, Festival Bluegrass na mlejně Jandourekův mlýn
- 11.08. Kardašova Řečice, Náměstí Jaromíra Hrubého
- 17.08. Lhotka u Mělníka, Festival Country Lhotka
- 17.08. Rataje nad Sázavou, Penzion a klub V Posázaví
- 24.08. Šuňava Slovensko, Festival Country weekend
- 25.08. Hrad Hauštejn, Festival Folková Ohře
- 26.08. Vysoké Mýto, Festival Týden hudby Amfiteátr M klubu
- 30.08. Chlumec u Ústí nad Labem, Festival Chlumecký guláš
- 20.07. Festival Hradešínské struny, Hradešín u Úval
- 21.07. Besedický klobouk, Besedice u Turnova (CHKO Český Ráj)
- 10.08. Pastvinská nota
- 07.09. Bluegrass Marathon, Borovany
- 07.09. Festival Kozlova Stodola (nedaleko Lhotky u Telče

VEGET

- 18.05. Olšínská struna - festival, Olšina u Mnichova Hradiště
- 01.06. Country na kolejích – festival, Chřenovice
- 01.06. Pamětnický šutr-festival, Pamětník,
- 03.06. Vegetpárty, Restaurace U Vodárny, Korunní 75, Praha 3, host skupina Wyrton
- 15.06. Mýtina - festival, Sokoleč
- 13.07. Třebšínská zvonička - festival, Třebšíns
- 14.07. DoModra - festival, Areál Šeberák, Praha 4 - Kunratice
- 20.07. Sekwoyfest – festival, Rataje nad Sázavou
- 18.08. Besedický klobouk - koncert, Besedice u Turnova
- 07.09. Folková pasáž - festival, Křižany u Liberce
- 07.09. Bluegrass Marathon - festival, Borovany u Tachova
- 09.09. Vegetpárty - koncert, Restaurace U Vodárny, Korunní 75, Praha 3,

TWISTED TIMBER

- 08.06. Bluegrass PARTY 2013, Mlékojedy u Neratovic
- 22.06. Festival Banjo Jamboree, Čáslav
- 29.06. Festival White Stork, Luka nad Jihlavou

HUDEBNÍ NÁSTROJE

Mgr. Přemysl VEČEREK

www.vecerekinstruments.com

Průcha
BLUEGRASS INSTRUMENTS
CZECH REPUBLIC

Uzávěrka BG listů č. 3/13

je 31.08.2013. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Petru Gärtnerovi** na e-mail petrgartner@tiscali.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vrátit.

Zájemci o členství v BAČR

Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Hana Hyšplerová, Lipová 336, 50732 Kopidlno** nebo převodem na účet: 108596029/0300. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Hanky Hyšplerové (kontakt viz str. 2), která s nimi domluví podrobnosti. Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vytištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Bližší informace: viz strana 2 v Bluegrassových listech.

© copyright 2013

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po-Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – LEBEDA INSTRUMENTS

Suchá 22, 363 01 Ostrov nad Ohří
jjiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, HUDEBNÍ NÁSTROJE MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – HUDEBNÍ NÁSTROJE – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbox.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER S.R.O., PRODEJNA HUDEBNIN STRUNKA

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

FIRMA KOBRLE & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Radniční nám. 30, 739 34 Senov
poskytuje členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XVIII, číslo 2, květen 2013.

Titulní fotografie: Bill Keith a Marko Čermák (foto: Lilka Pavlak)

Uzávěrka: 30.4.2013.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Bludovice 137, 741 01 Nový Jičín.

Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Petr Gärtner, sazba: Miroslav Jiříštil, logo: Vince.